دورنما | پاورقی

۱۴۴ خاطرات ۴۵۳ روز حضور در کاخ سفید

اتاقی که در آنجا اتفاق افتاد

جان بولتون / مشاور امنیت ملی سابق ترامپ / مترجمان: مسعود میرزایی و بهجت عباسی

استعفای متیس

روز بعد، چهارشنبه ۱۹ دسامبر، به‌همراه متیس و پمپئو صبحانه کاری هفتگی خود را در اتاق افسران کاخ سفید برگزار کردیم که با وجود بحث‌های گسترده و فشرده‌ای که روز گذشته در اتاق جلسات زیرمینی پنتاگون داشتیم، باز موضوع اصلی گفت‌وگوهایمان همچنان سوریه بود. خبرهای متعددی در رسانه‌ها منتشر می‌شد که اکثراً هم مملو از نکات اشتباه و غیردقیق بود؛ به‌نظرم اکثر این خبرها را پنتاگون از طریق افراد نزدیک به خود در کنگره به‌رسانه‌ها درز می‌داد؛ در ادامه ترامپ ویدیویی را با توضیحات خودش (درباره ساختن دیوار در مرز مکزیک) توئیت کرد که باعث شد تماس‌های تلفنی متعدد از رسانه‌ها و کنگره به‌سمت کاخ سفید سرازیر شود؛ در واقع به جز شورای امنیت ملی همه بخش‌های کاخ سفید مجدداً درگیر دیوار مرزی با مکزیک و موضوع مهاجرت و مهاجران خارجی شدند. تقریباً همه اعضای جمهوریخواه کنگره به‌صورت یکپارچه با تصمیم ترامپ در مورد سوریه مخالفت کردند ولی تعداد زیادی از آنها گفتند که با رسانه‌ها صحبت نخواهند کرد، اما قطعاً دموکرات‌ها چنین خویشتنداری را از خود نشان نمی‌دادند. البته پذیرش سیاست‌های اشتباه در زمینه امنیت ملی توسط جمهوریخواهان و عدم بیان انتقادات خود در این زمینه، هیچ‌گونه کمکی به کشور و حتی خود حزب نکرد. صبح همان روز من گزارشی را درباره واکنش منفی اعضای کنگره به ترامپ ارائه کردم اما او باور نکرد، احتمالاً به این دلیل که دوباره به تضمین‌های سناتور رَند پال اتکا کرده بود که خود را جزو بدنه اصلی و از پایه‌های حزب (جمهوریخواه) تصور می‌کرد، اگر همه این تحولات برای یک روز کافی نیست، باید بگویم که در همان روز گزارش رسید که ترکیه یک نظامی امریکا را از واحد گارد ملی تگزاس که به پایگاه هوایی اینجرلیک در نزدیکی آدنا مأمور شده بود، بازداشت کرده است (البته این مشکل برخلاف مشکل کشیش برانسون خیلی سریع حل و فصل شد).

تا روز پنجشنبه ترامپ متوجه شد که چه ضرباتی را از پوشش خبری منفی رسانه‌ها درباره عقب نشینی از سوریه دریافت می‌کند که به‌نظر من این ضربات در مقابل ضرباتی که ممکن بود در صورت اصرار ترامپ بر خروج کامل از افغانستان وارد شود، بسیار ناچیز بود. جمع‌بندی ما در نهایت این شد که تعیین تاریخ مشخص برای خروج از سوریه اصلاً عاقلانه نیست و این کار در هر صورت باید به‌صورت منظم و با برنامه انجام شود. ارتش ترکیه با ارائه پیشنهادی در این زمینه در واقع به طور بالقوه فضای تنفسی را در اختیار ما گذاشت؛ ترک‌ها بخوبی می‌دانستند که برای عملی شدن خروج نیروهای امریکایی از سوریه و انتقال آرام و منظم قدرت در مناطق تحت کنترل نیروهای ما باید مذاکرات مستقیم میان مقامات نظامی دو کشور انجام شود و پیش از تحقق خواسته‌های ترامپ باید از بروز هرگونه خلأ قدرتی جلوگیری کنیم. گفت‌وگو میان مقامات نظامی وقت گیر بود و هیأت نظامی امریکا آماده می‌شد که روز دوشنبه هفته بعد، روز قبل از کریسمس، عازم آنکارا شود.

عصر همان روز با خبر شدم که متیس برای گفت‌وگویی دو نفره با ترامپ در اتاق بیضی حضور دارد و مراسم امضای لوایح و قوانین نیز که از قبل برنامه‌ریزی شده بود قرار است با تأخیر برگزار شود؛ در نزدیکی دفتر رئیس جمهوری مشغول صحبت بودیم که متیس به همراه ترامپ از اتاق بیضی خارج شدند. متیس از دیدن من در بیرون دفتر متعجب شد؛ با هم دست دادیم ولی صحبت خاصی نکردیم. فوراً متوجه شدم که حتماً یک خبرهایی هست. ترامپ بعد از بدرقه متیس به من گفت: «جان بیا داخل.» وارد اتاق بیضی شدم و به جز من و ترامپ کس دیگری حضور نداشت. ترامپ گفت: «او (متیس) ما را ترک می‌کند و... من هیچ وقت واقعاً از او خوشم نمی‌آمد.»

بعد از پایان مراسم امضای لوایح و قوانین، من و ترامپ حدود ۲۰ دقیقه درباره نحوه مدیریت خروج متیس از دولت صحبت کردیم. ترامپ می‌خواست قبل از اینکه ماشین تبلیغات و روابط عمومی متیس به‌کار بیفتد با انتشار توئیتی موضوع استعفای وزیر دفاع را علنی کند.

متیس یک استعفا نامه طولانی تسلیم ترامپ کرده بود که در آن دلایل خروجش از دولت تشریح شده بود. بدون تردید این نامه با هدف توزیع گسترده در میان مردم نوشته شده بود و ترامپ نیز آن را بدون اینکه بخواند روی میز کار خود در اتاق بیضی به نام میز« رزولوت »گذاشته بود که کارکنان دفترش برای آماده کردن اتاق جهت برگزاری مراسم امضای لوایح و قوانین، میز را خلوت کرده بودند. وقتی نامه را بازیابی کردیم من آن را به دقت خواندم و با کمال تعجب متوجه شدم که او قرار است تا پایان ماه فوریه در سمت وزیر دفاع باقی بماند و در این مدت از جمله در مقابل کنگره شهادت بدهد و همچنین در اجلاس وزیران دفاع ناتو سخنرانی کند؛ عجیب‌تر از محتوای صحبت‌های شفاهی متیس با ترامپ، برخی مطالب مهم بود که او در استعفانامه خود نوشته و حتی سیاست‌های ترامپ را نیز رد کرده بود. من برای ترامپ توضیح دادم که با توجه مطالب متیس، برنامه‌ریزی انجام شده برای ادامه فعالیت وی تا پایان ماه فوریه واقعاً قابل دفاع و قابل تداوم نیست، البته مطمئن نیستم که او اصلاً اهمیت موضوع را درک کرده باشد؛ در عوض او بیشتر بر این تأکید داشت که چقدر از متیس بدش می‌آید. ترامپ گفت: وقتی من او را «سگ دیوانه» لقب دادم، در واقع از او یک هیولا درست کردم؛ بخشی از صحبت‌های ترامپ در مورد وزیر دفاع درست بود (به نظرم کنیه واقعی متیس «هرج و مرج و بی‌نظمی» بود). حدود ساعت پنج و ۲۰ دقیقه عصر به دفترم برگشتم تا به پمپئو تلفن کنم. قبل از رسیدن به دفترم توئیت ترامپ درباره استعفای وزیر دفاع منتشر و حملات رسانه‌ای متیس هم شروع شده بود. پمپئو گفت که متیس قبل از حضور در دفتر ترامپ، سری هم به پمپئو در وزارت خارجه زده و یک کپی از استعفانامه خود را به او داده بود. متیس به پمپئو گفته بود: «رئیس جمهوری دیگر توجهی به من ندارد؛ کم محلی کردن شیوه‌ای است که ترامپ وقتی کسی را نمی‌خواهد به آن متوسل می‌شود. به‌نظرم وقتش رسیده که بروم.» گفتم فکر می‌کنم این حرف‌های متیس درست است و پمپئو هم تأیید کرد.

البته همه این آشفتگی‌هایی که بر سر استعفای متیس به وجود آمد، تحولات مرتبط با سوریه و موازی با آن برنامه‌های مربوط به افغانستان را تحت تأثیر قرار داد، بویژه که متیس موضوع فرمان ترامپ برای خروج نیروهای امریکایی از سوریه را یک عامل تعیین کننده در کناره‌گیری خود اعلام کرده بود. با وجود این موضوع تعیین جانشین متیس همچنان باقی بود. حدود ساعت شش و ۱۵ دقیقه روز شنبه و در حالی که فقط دو روز از حضور متیس در دفتر رئیس جمهوری در اتاق بیضی سپری شده بود، ترامپ به من گفت که برای خروج متیس از دولت تا ماه فوریه صبر نخواهد کرد و تصمیم خود را برای معرفی «پَت شاناهان» به‌عنوان سرپرست وزارت دفاع گرفته است (ترامپ در این مقطع هنوز مردد بود که پس از سپری شدن دوره سرپرستی، خودِ شاناهان را به‌عنوان وزیر معرفی کند یا این پست را به ژنرال بازنشسته «جک کین» بسپارد). علاوه بر این ترامپ حالا اصرار داشت که متیس فوراً از دولت اخراج شود به نحوی که حتی بعد از تعطیلات آخر هفته و روز دوشنبه هم نتواند در پنتاگون حضور یابد. من اشاره کردم که ما تقریباً در ایام کریسمس هستیم و ترامپ پاسخ داد: «تا روز سه‌شنبه خبری از کریسمس نیست. ما باید همین امروز او را اخراج کنیم.»

نشنال هرالد تریبون (پاکستان):

یک سال بعد از آغاز اعتراض های مسلمانان در کشمیر، عمران خان در مراسمی در خیبرپختونخواه دیگر بار تعهد دولت پاکستان به حفظ حقوق ۱.۲ میلیون خانواده مسلمان کشمیری را اعلام کرد و خواهان ایجاد کشمیری آزاد و فارغ از تنش های قومیتی و مذهبی شد.

واشنگتن پست (امریکا):

در حالی که روز جمعه با به پایان رسیدن مهلت قانونی تأیید بودجه در کنگره امریکا، نفس‌ها برای تعطیلی دولت ترامپ در سینه حبس شده بود، با تمدید این مهلت تا پایان روز یکشنبه، قانونگذاران جمهوریخواه در پی راهی برای حل این مشکل هستند.

چاینا دیلی (چین):

در وبیناری مشترک بین رسانه‌های دیجیتال چین و روسیه، پیشنهاد داده شده است که همکاری‌های استراتژیک دیجیتال بین دو کشور باید افزایش یابد،بویژه که جهان رویاروی تهدیدات زیادی علیه صلح جهانی و وضعیت سلامتی انسان‌ها در شرایط کرونایی است.

شماری از کارکنان کنونی و سابق کاخ سفید از دلایل پذیرش کار با ترامپ و تجربه آن سخن گفتند

بازی با گوی آتشین

پیتر نیکلاس
مترجم: بنفشه غلامی

کسانی که در ۴ سال گذشته در کاخ سفید برای «دونالد ترامپ» کار کرده‌اند، معمولاً با دو سرنوشت محتوم روبه رو بوده اند: یا قادر نبوده‌اند وفاداری کامل خود را به وی ثابت کنند و اخراج شده‌اند یا شاید بدتر از آن، اخراج نشده‌اند و طغیان و آشوب‌های مختلف را تحمل کرده‌اند و یک روز دیگر در سمت خود باقی مانده‌اند و خود را حتی به شاید تفرقه انگیزترین رئیس جمهوری امریکا نزدیک‌تر کرده‌اند.

یقیناً همه کسانی که برای ترامپ چه در داخل کاخ سفید و چه خارج از آن کار کردند، از شرایط کار با او خبر داشتند و می‌دانستند باید به رئیس جمهوری پاسخگو باشند که قبلاً در عالم سیاست آزموده نشده است. آنها می‌دانستند که قرار نیست با دوایت آیزنهاور کار کنند. اما آیا کار کردن با چنین آدمی ارزشش را داشته است؟ از شماری از کسانی که مقام ارشد دولت ترامپ، وکلای معتبر و کارمندان رئیس جمهوری امریکا بودند و برخی به او در انتخابات ۲۰۲۰ رأی دادند و برخی مورد حملات او قرار گرفتند، این سؤال را پرسیدم و آنها با توجیه های مختلف گفتند تجربه خوبی داشتند.

هرچند بسیاری از جمهوریخواهان با توجه به این مسأله، حاضر نشدند با ترامپ کار کنند اما کسانی هم بودند که این کار را کردند و برای انتخاب خود توجیه‌های مختلفی داشتند. افسانه‌های زیادی پیرامون دفتر ریاست جمهوری امریکا وجود دارد. بسیاری اتاق بیضی کاخ سفید را محل پیروزی در جنگ‌ها و نجات اقتصاد می‌دانند و بنابراین نمی‌توانند در برابر پیشنهاد همکاری هر رئیس جمهوری منتخبی مقاومت کنند.

«جان کلی»، دومین رئیس ستاد کاخ سفید ترامپ که بیش از سه نفر دیگری که این شغل را در دوره ترامپ داشته‌اند، بر کرسی آن نشسته بود، می‌گوید: «اغلب کسانی که در کاخ سفید کار می‌کردند، افراد لایق و شایسته‌ای بودند که تمام تلاش خود را می‌کردند تا بهترین‌ها را برای مردم امریکا انجام دهند. اما آنها متأسفانه هزینه زیادی در ازای آینده شغلی خود پرداختند. در حالی که مستحق چنین چیزی نبودند. آنها لیاقت بیشتر از این را داشتند زیرا تلاش کردند تا مانع خروج قطار کشور از ریل شوند». «کلی» که یک ژنرال بازنشسته امریکایی است و به‌خاطر وخیم شدن روابطش با ترامپ مجبور به ترک پست خود شد، همچنین می‌گوید: «فضای کار کردن با ترامپ طوری بود که همیشه احساس می‌کردید همه چیز باید توسط رئیس تنظیم شود. به طور معمول همه تلاش می‌کردند این فضا را تحمل کنند. اما گاه دیگر نمی‌توانستند.»

بسیاری از کسانی هم که با آنها در مورد کار کردن با ترامپ صحبت کردم، به این نکته اشاره می‌کردند که آنها برای این مرد نبود که کار می‌کردند، بلکه برای مردم مشغول خدمت بودند. (البته ترامپ اغلب علاقه‌مند است این دو مسأله را همسو با یکدیگر ببیند و منافع شخصی خود را به منافع ملی گره بزند). «تای کاب» که از وکلای برجسته کاخ سفید در دوره ترامپ بود و مسئولیت رسیدگی به تحقیقات رابرت مولر درباره روابط کمپین ترامپ با روسیه در انتخابات ۲۰۱۶ را برعهده داشت، یکی از این افراد است. او می‌گوید: «من چه آن موقع و چه اکنون، این ایمان را داشتم که در حال خدمت به کشورم هستم. بنابراین هیچ مشکلی با کاری که داشتم انجام می‌دادم، نداشتم. البته اغلب وقتی مردم می‌فهمیدند در حال انجام چه کاری هستم، واکنشی خصمانه نشان می‌دادند. به نظرم این درست نیست که فکر کنیم همه دموکرات‌ها خوب و همه جمهوریخواهان بد هستند. من برای هر دو حزب کار کرده ام. هر دوی آنها معنی کشور را برای من دارند.»

THE NEW YORK TIMES

برخی از کسانی هم که کار کردن با ترامپ را انتخاب کردند، استدلال می‌کنند که اگر این کار را نمی‌کردند و ترامپ را تحریم می‌کردند، باعث ضربه به امریکا می‌شدند. «جان بولتون» یکی از آنها است. «بولتون» که سال گذشته به‌عنوان مشاور امنیت ملی ترامپ از پست خود اخراج شد و اکنون از منتقدان صریح وی است، می‌گوید بابت انتخابی که کرده است، متأسف نیست. زیرا معتقد است، به‌خاطر کشورش خود را در برابر یک رئیس جمهوری بی‌ادب سنگر کرده بوده است. او می‌گوید: «ترامپ زمانی که برنده انتخابات شد، اصلاً برای این کار آمادگی نداشت و ۲۰ ژانویه وقتی وارد کاخ سفید شد، به سختی خود را برای کاری که باید انجام می‌داد، آماده کرده بود». «بولتون» سپس می‌گوید کار روی مسأله امنیت ملی تحت نظر ترامپ واقعاً مهم بود، زیرا «در معرض خطرات ترامپ بودیم. البته این به آن معنا نیست که در موفقیت رکورد زدیم. نه ما فقط توانستیم مانع آسیب‌های بیشتر شده و آن را کنترل کنیم.»

شماری از کسانی که با ترامپ کار کردند، دلایلی پیچیده‌تر هم برای انتخاب خود دارند. یکی از آنها «اندرو مک کیب» است که از مقامات ارشد اف بی آی بود و روی پرونده روس گیت کار می‌کرد. او می‌گوید: «همیشه کار کردن در کاخ سفید و در کنار رئیس جمهوری جذاب بوده است. حتی اگر این رئیس جمهوری فردی به حقارت دونالد ترامپ بوده است.»

«آنتونی اسکاراموچی» یکی دیگر از کسانی بود که همزمان با پیروزی ترامپ به‌خاطر اینکه او می‌خواست از غرایز خود در استخدام اطرافیانش تبعیت کند، وارد دنیای دونالد شد، اما تنها ۱۱ روز بعد از آن در تابستان ۲۰۱۷ بعد از دیدار و گفت‌وگویی با خبرنگار مجله نیویورکر، با هجمه ترامپ مواجه شد. «اسکاراموچی» روابطش با ترامپ را پر فراز و نشیب توصیف می‌کند و می‌گوید: «خب او یک پسر بد و ناخوشایند است که احتمالاً دیگر نباید با او همکاری داشته باشم. اما اگر دنبال این هستید که بدانید چه چیز می‌تواند باعث دوست داشتن او و همکاری با او شود، باید بگویم او شخصیتی دوگانه دارد. از یک طرف شاید جذاب به نظر برسد، اما از طرف دیگر خطرناک و بدخواه است.» «اسکاراموچی» با این حال معتقد است که از کار کردن در کاخ سفید پشیمان نیست. زیرا در کار کردن با ترامپ فهمیده است که آدمی نیست که بخواهد دیگر در پست دولتی در واشنگتن کار کند و اگر به کاخ سفید نمی‌رفت، این شناخت را از خودش پیدا نمی‌کرد.

اما به جز اینها من خودم هم به‌عنوان خبرنگار بارها از خودم پرسیدم که آیا ارزشش را داشت که ۴ سال درباره ترامپ فکر کنم، تحقیق کنم و بنویسم؟ خب برای من هم این تجربه جالبی بود. سال ۲۰۱۸ من و همکارانم در وال استریت ژورنال در اتاق بیضی کاخ سفید به دیدار ترامپ رفتیم تا با او مصاحبه کنیم. ضبط‌های خبرنگاری ما روی میز رزولوت (میز کار رئیس جمهوری امریکا) پهن بود. بعد از مصاحبه ما رفتیم و گزارش‌های خود را نوشتیم درباره اینکه ترامپ گفته است «من رابطه خوبی با کیم جونگ اون دارم». فردای آن روز از کاخ سفید گفته شد، ترامپ این حرف را نزده است. صداهای ضبط شده را ارائه دادیم و اصرار کردیم که او این حرف را زده است. اما کاخ سفید نسخه‌ای از صداهای ضبط شده در اتاق بیضی را ارائه داد که در آن اصلاً روابط بین امریکا و کره شمالی نامشخص بود و حرفی از روابط ترامپ و اون در آن وجود نداشت. اینها نیز تجربیات طاقت فرسایی بود که در عالم پوشش خبری کاخ سفید وجود داشت.

منبع: The Atlantic

یک روز پس از سفر مصطفی الکاظمی به ترکیه رخ داد

حمله توپخانه‌ای ارتش ترکیه به شمال عراق

NORTH press agency

زهره صفاری/ یک روز پس از نخستین سفر نخست‌وزیر عراق به ترکیه و دیدار با «اردوغان»، ۸ روستا در شمال دهوک عراق زیر آتش توپخانه‌های ترکیه‌ای ویران شدند.

به گزارش خبرگزاری «البلد» لبنان، مرکز این آتشبار روستاهای حومه شهرهای «باتیفا» و «دارکار» در شمال منطقه «زاخو» بود که هنوز میزان خسارات وارد شده بر این منطقه مشخص نیست. در حالی که در ماه‌های اخیر حملات ترکیه بر نواحی مرزی کردنشین افزایش یافته، منابع آگاه ترکیه به نقل از خبرگزاری «لوما»ی عربستان، این حملات را پاسخی به تهاجم اخیر شبه نظامیان پ‌ک‌ک به خاک این کشور اعلام کرده‌اند.

■ توافق برای حل بحران مشترک

«نچیروان بارزانی»، رئیس جمهور اقلیم کردستان عراق در حالی مقدمات نخستین سفر «مصطفی الکاظمی» نخست‌وزیر دولت مرکزی عراق را به ترکیه و دیدار با «رجب طیب اردوغان» فراهم آورد که اقلیم برای مقابله با پ‌ک‌ک روابط دوستانه‌ای با ترکیه دارد. به گزارش «المانیتور»، رؤسای ارشد دو کشور روز پنجشنبه برای انجام توافقات تجاری و انرژی و همچنین راهکار حل بحران تروریسم پای میز مذاکره رفتند. مذاکراتی که اردوغان در نشست خبری مشترک درباره آن به خبرنگاران گفت: «فارغ از تفاوت‌های نژادی و مذهبی؛ همه ترک‌ها، کردها، عرب‌ها، شیعیان یا اهل تسنن که در عراق زندگی می‌کنند برادران ما هستند. اما در آینده ترکیه و عراق هیچ جایی برای تروریست‌ها وجود ندارد چراکه تا زمانی که این معضل وجود داشته باشد منطقه روی آرامش نخواهد دید.»

«الکاظمی» نیز با اشاره به شبه نظامیان پ‌ک‌ک به عنوان تهدید مشترک ترکیه و عراق گفت: «موضع عراق روشن است و بدون شک هیچ‌گونه تهدیدی به امنیت ملی و حاکمیت ترکیه را از سوی هیچ گروهی نمی‌پذیرد. ما قرار است برای تقابل با داعش و دیگر سازمان‌های تروریستی وارد عمل شویم.»

رؤسای دو کشور در شرایطی از پ‌ک‌ک به عنوان دغدغه مشترک صحبت کردند که سال‌ها است تحرکات نظامی ترکیه علیه این گروه شبه نظامی در شمال عراق از طرف گروه معترض این کشور، تجاوز دولت اردوغان به حاکمیت ارضی عراق عنوان شده و این امر را به تنشی لاینحل بدل کرده است. این شرایط در ماه آگوست و پس از کشته شدن دو فرمانده ارشد عراق در موشک باران ترکیه در نواحی مرزی شدت بیشتری نیز گرفت و طرف عراقی خواستار توقف این حملات شد.

گفته می‌شود در حالی معضل دیرینه دو کشور، حالا زمینه‌ساز همکاری‌های آتی آنها شده است که بغداد علاوه بر افزایش حجم آب رود دجله برای کشت و زرع، خواستار مسدود شدن بستر معاملات نفتی بین‌المللی شبه نظامیان کرد از سوی ترکیه شده است.

«رمزی ماردینی»، استاد دانشگاه شیکاگو معتقد است: «آنچه رهبران دو کشور را پای میز مذاکره کشانده بحران اقتصادی ناشی از کرونا است. این بسترسازی برای همکاری‌های آتی نیز با امید به کاهش فشارهای داخلی انجام می‌شود. در حال حاضر هیچ یک از دو کشور نمی‌توانند به طور مستقل از بحران‌های فعلی خلاص شوند و چاره‌ای جز همکاری ندارند.»

براساس گزارش «المانیتور»، ترکیه متعهد شده است در صورت ناامن کردن خاک عراق برای پ‌ک‌ک از سوی دولت مرکزی، حمایت نامحدودی از بغداد و اقلیم کردستان خواهد داشت و اردوغان نیز با اعلام اینکه جدایی‌طلبان تروریسم جایی در عراق، سوریه و ترکیه نخواهند داشت موضع صریح دو کشور علیه این گروه را اعلام کرده است.

در حاشیه این دیدار وزرای خارجه دو کشور نیز با یکدیگر گفت‌وگو کردند. «چاووش اوغلو» وزیر خارجه ترکیه گفت: «به عنوان نماینده ترکیه حمایت کامل کشورش برای مبارزه با هر سازمان و گروه تروریستی را اعلام می‌کنم.» «فؤاد حسین» همتای عراقی او نیز گفت: «مهمترین هدف ما برای آینده عراق پاکسازی منطقه از وجود گروه پ‌ک‌ک است.»

شبه نظامیان پ‌ک‌ک که متشکل از گروه‌های ترکیه‌ای، امریکایی و اروپایی هستند از زمان صدام حسین در مرز عراق و ترکیه متمرکز شدند. با وجودی که ترکیه با سرکوب نظامی آنها به تجاوزگری به حاکمیت عراق از سوی معترضان این کشور متهم بود اما از آنجا که دولت آنکارا و بغداد و همچنین اقلیم کردستان، این گروه را میهمانان ناخوانده منطقه می‌دانند موضع مشترکی در قبال دشمنی با آنها دارند.

دو کنسولگری باقی مانده امریکا در روسیه بسته می‌شود

گروه جهان/ همزمان با اتهام زنی «مایک پمپئو» به روسیه درباره حملات هکری یک هفته گذشته در امریکا، دولت ترامپ اعلام کرد، دو کنسولگری امریکا که در روسیه در حال کار بودند نیز همچون سایر کنسولگری‌های امریکا در این کشور بسته می‌شوند.

به گزارش «سی‌ان‌ان»، این دو کنسولگری در ولادی وستوک و یکاترینبورگ واقع شده‌اند، هرچند بیانیه مزبور هیچ تاریخی را برای این اقدام اعلام نکرده است، اما اگر چنین اتفاقی رخ دهد، سفارتخانه امریکا در مسکو تنها نهاد دیپلماتیک این کشور خواهد بود که در روسیه فعالیت خواهد کرد.

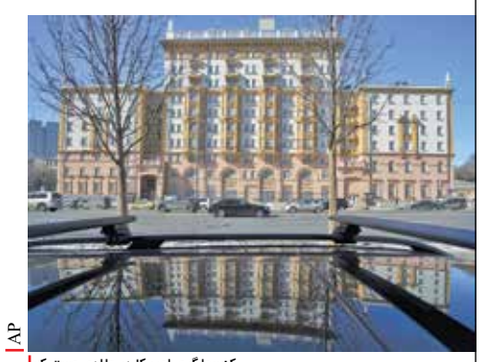
AP
کنسولگری امریکا در ولادی وستوک

بنا بر این گزارش، تاریخ این بیانیه مربوط به ۱۰ دسامبر یعنی ۱۰ روز پیش است، اما تاکنون رسانه‌ای نشده بوده است و اکنون بعد از بالا گرفتن تنش‌ها بین واشنگتن و مسکو بر سر حملات سایبری به نهادهای دولتی امریکا رسانه‌ای شده است. این در حالی است که به گزارش «فرانس ۲۴»، مایک پمپئو، وزیر خارجه امریکا شامگاه جمعه در سخنانی برای اولین بار به طور رسمی روسیه را متهم کرد که در این حملات سایبری دست داشته است. او در این سخنان مدعی شد: «یک قطعه نرم افزاری برای جاسازی کد در داخل سیستم‌های دولتی امریکا وجود داشت که نشان می‌دهد، روس‌ها در این کار دست داشتند». این در حالی است که یک مقام سابق اف بی‌آی گفته است، ترامپ در دوره خود بودجه امنیت سایبری را صرف ساخت دیوار کرد.

به گزارش ایسنا، فرانک فیگلیوزی، معاون سابق اف‌بی‌آی در حوزه امنیت سایبری در گفت‌وگو با ام‌اس‌ان‌بی‌سی گفت، دلیل اینکه چنین حملاتی رخ می‌دهد این است که بودجه امنیت سایبری در دولت ترامپ فشرده شد تا موارد دیگری در اولویت قرار بگیرند. وی درباره چرایی کمبود منابع امنیت سایبری گفت: ما رئیس جمهوری داریم که اعتبارات را میلیاردها دلار را، تغییر مسیر داد تا دیوار دلخواهش را بسازد.

جنبش توییتری علیه توافق اسرائیل و امارات

توافقنامه همکاری بانک اسلامی ابوظبی امارات و بانک «لئومی» اسرائیل با اعتراض وسیعی در فضای مجازی روبه رو شد.

به گزارش ایرنا به نقل از پایگاه اطلاع رسانی «امارات۷۱»، معترضان با تشکیل کمپینی مردمی، در فضای توییتری با حساب کاربری «برای فلسطین» و راه اندازی هشتگ تحریم «بانک اسلامی ابوظبی» با هدف جهت دادن به افکار عمومی علیه عادی سازی روابط امارات و رژیم صهیونیستی اقدام کرده اند.

این پایگاه اطلاع رسانی درهمین راستا در حساب توییتری خود نوشت: «این اولین مقابله با شما است. هدف ما پس از ترغیب مردم به تحریم بانک اسلامی ابوظبی، تحریم شرکت های آن در امارات، مصر، عراق و عربستان است. اینکه این بانک با جایی قرارداد همکاری بسته که در فهرست سازمان ملل برای سرمایه گذاری در شهرک سازی در اراضی اشغالی قرار دارد بسیار ننگین و شرم آور است.»

«حامد الشامسی» از کاربران اماراتی معتقد است: «تحریم تنها سلاح مردم است و بسیار اثرگذار خواهد بود.»